

است.

وی افزود: ما می‌توانیم با تعمیر پالایشگاه‌های ونزوئلا، آن را به ظرفیت واقعی برسانیم و سپس نفت خودمان را به آن بخشی از ظرفیت احیا شده، صادر کرده و تبدیل به فرآورده کنیم و به بازارهای همان منطقه بفروشیم. این ایده را در دولت قبل و پس از بازگشت مجدد تحریم‌ها نیز مطرح کردیم ولی چون آن تفکر سنتی حاکم بود، مورد موافقت قرار نگرفت.

ظفریان تأکید کرد: شرایط سیاسی ونزوئلا به گونه‌ای است که ما می‌توانیم به عنوان یک مشتری راهبردی به آن نگاه کنیم. سهامداری ایران در پالایشگاه‌های فراسرزمینی کشورهای هدف راهبردی ما،

بازار گاز هم به تناسب در حال شکل‌گیری بوده و در واقع تجارت گاز هم در حال توسعه است.

وی ادامه داد: نکته دوم اینکه ایران دومین دارنده بزرگ ذخایر گازی (گاز متعارف) در دنیا است و این موضوع، پتانسیل و ظرفیتی را به ایران می‌دهد که نقش‌آفرینی جدی در بازار گاز داشته باشد.

ظفریان گفت: نکته سوم اینکه در تحلیل بازار گاز اشتباهی که عمده تحلیل‌گران در ایران و تصمیم‌گیران مرتکب می‌شوند این است که بازار گاز را شبیه بازار نفت تحلیل می‌کنند، ولی برخلاف بازار نفت که یک بازار یکپارچه و جهانی است، بازار گاز یک بازار منطقه‌ای و شبه‌انحصاری

تحولات اوکراین مشاهده کردید که روسیه چگونه از ظرفیت بازار شبه‌انحصاری برای فشار به اروپا استفاده کرده است.

ظفریان گفت: برنامه امریکا این است که با توسعه LNG (گاز مایع شده) تجارت گاز را از بازارهای منطقه‌ای به سمت بازار جهانی تغییر دهد. در حال حاضر سهم LNG از تجارت گاز حدود یک سوم و سهم خط لوله از تجارت گاز دو سوم است. با توسعه LNG، بازار از قراردادهای بلندمدت حدود ۲۵ ساله به سمت قراردادهای کوتاه‌مدت و تک‌محموله‌ای تغییر شکل می‌دهد و از انحصار عرضه‌کنندگان خارج می‌شود.

کارشناس ارشد انرژی افزود: این نقشه امریکا از سال ۲۰۱۰ در دانشگاه‌ها

تعامل با کشورهای مختلف
مبتنی بر منافع ملی ایران
تعریف می‌شود. ما هیچ
کشوری را نباید دوست
خودمان بدانیم و همواره
باید تعاملاتمان در سطح
سیاست خارجی و ذیل آن
دیپلماسی انرژی را مبتنی
بر منافع ملی تعریف کنیم

و اندیشکده‌های معتبر امریکایی مثل بروکینگز و بعداً در سیاست‌های دولت امریکا کاملاً منعکس شده است. با این اقدام، امکان تسلط روسیه به عنوان یک صادرکننده بالفعل و کشورهایی مثل ایران که صادرکننده بالقوه هستند از بین می‌رود.

همکاری گازی ایران و روسیه ذیل منطق تقسیم بازارها

وی خاطرنشان کرد: اما در این سمت ما باید چه راهبردی را اتخاذ کنیم؟ راهبرد ایران باید عبارت باشد از حفظ و تقویت ساختار منطقه‌ای بازار گاز، یعنی هر چقدر می‌تواند از یکپارچه شدن بازار جلوگیری کند، زیرا بازار منطقه‌ای هم از منظر اقتصادی و هم سیاسی به نفع ما است. یکی از نقاطی که تعامل ما با کشوری مثل روسیه معنی‌دار می‌شود اتفاقاً

است و ما باید در تحلیل‌هایمان این ساختار بازار گاز را در نظر بگیریم وگرنه تحلیل‌ها به غلط خواهد رفت.

کارشناس ارشد انرژی عنوان کرد: در بازار نفت در بازه زمانی مختلف، تفاوت شاخص‌های قیمت نفت مثلاً WTI با برنت حداکثر ۱۰ تا ۱۵ درصد است، ولی در بازار گاز شاخص قیمت‌های گاز بعضاً به ۴۰۰ تا ۵۰۰ درصد هم می‌رسد و این بازار اصلاً شبیه بازار نفت قابل تحلیل نیست. پس این نکته مهم است که بازار گاز کاملاً متفاوت از بازار نفت است.

وی گفت: نکته چهارم این است که ما باید فضای کلی بازار گاز و نقشه امریکا در این بازار را بخوبی بشناسیم. بعد از توسعه گاز شیل، امریکا به این سمت حرکت کرد که بازار گاز را از یک بازار منطقه‌ای و شبه‌انحصاری دارای منافع برای طرف عرضه، به یک بازار جهانی تبدیل کند. در

یکی از گزینه‌های جدی کشور است، زیرا جریان صادرات نفت ایران را تضمین و ایمن می‌کند. یکی از دلایلی که روسیه توانسته در شرایط تحریم صادرات نفت به هند را افزایش دهد این است که سال‌های قبل سهام یکی از پالایشگاه‌های بزرگ هند (پالایشگاه اسار) را خریداری کرده بود.

امریکا می‌خواهد با توسعه LNG بازار شبه‌انحصاری گاز را از بین ببرد

کارشناس ارشد انرژی گفت: درباره بازار گاز چند نکته را به عنوان مقدمه عرض می‌کنم؛ اولین نکته اینکه سهم گاز به عنوان یک انرژی پاک و نسبتاً ارزان در سبد انرژی دنیا در حال افزایش است. مطابق همه پیش‌بینی‌ها تا سال ۲۰۵۰ سهم نفت و زغال سنگ در انرژی دنیا کاهش و سهم گاز افزایشی است، لذا

ویژه‌نامه

ایران

شهریور ۱۴۰۱